

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Debrecenben, 2010. november hó 23. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

végzést:

A rongálás vétsége miatt vádlott ellen indított büntetőügyben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 2.Bf.2155/2009/5. számú 2010. évi május hó 13. napján kihirdetett ítéletét helybenhagyja.

Avádlott bejelentett lakcíme ...

I n d o k o l á s :

A Mezőkövesdi Városi Bíróság 2009. november hó 26. napján kihirdetett 5.B.191/2009/12. számú ítéletével avádlottat bűnösnek mondta ki rongálás vétségében (Btk.324.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pontja), ezért 180 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 400 Ft-ban állapította meg és kimondta, hogy az így kiszabott 72.000 Ft pénzbüntetést meg nem fizetés esetén 400 forintonként kell egy-egy nap szabadságvesztésre átváltoztatni. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú ítélet ellen avádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan pedig a büntetés enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést.

A megyei főügyészség átiratában a városi bíróság határozatának helybenhagyására tett indítványt.

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2010. május hó 13. napján megtartott nyilvános fellebbezési tárgyaláson hozta meg a 2.Bf.2155/2009/5. sz. ítéletét, mellyel az elsőfokú

bíróság határozatát megváltoztatta és a vádlottat az ellene rongálás vétsége miatt emelt vád alól felmentette.

Kimondta, hogy az elsőfokú eljárás során felmerült 48.750 Ft bünyügyi költséget az állam viseli. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült 1.980 Ft bünyügyi költséget ugyancsak az állam viseli a másodfokú ítélet szerint. Rögzítette, hogy a vádlott felmentése folytán a megtérítés feltételei fennállnak.

A másodfokú bíróság ítéletét a vádlottés védője tudomásul vették, míg a részére kézbesítéssel közölt ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott terhére, felmentése miatt, bűnösségének megállapítása és pénzbüntetés kiszabása végett.

A fellebbviteli főügyészség a bejelentett ügyészi fellebbezést módosítással tartotta fenn a következőképpen:

Az OSB lapok (válaszfal és tetőtéri belső OSB borítás) leszerelésével kapcsolatos állagsérelem és az ezzel okozott kár (az elsőfokú ítéletben 78.038 Ft-ban 25 %-os áfa tartalommal megállapított) összegének mellőzése sem vezethetett volna a rongálás vétségének vádja alóli felmentéshez, tekintve, hogy a tényállás részét képezi a kerti tetőnek, esetenként tetőterasznak nevezett építményrész elbontásával, leszerelésével véghez vitt, 25 %-os áfával számítva 49.510 Ft kár okozásával járó cselekmény is.

Az említett cselekménnyel kapcsolatban pedig a másodfokú bíróság nem tett olyan megállapítást, amely szerint a kerti tető leszerelésével kapcsolatban a kár okozására irányuló szándék nem bizonyítható, valamint, hogy annak leszerelése is állagsérelem nélkül, illetve az ingatlan állagának megóvása érdekében történt.

Erre figyelemmel, tekintve, hogy a másodfokon csak részben megváltoztatott történeti tényállásnak továbbra is tartalmát képezi az idegen dolog megrongálásával és 49.510 Ft kár okozásával járó elkövetési magatartás, a másodfokú bíróság azon ténybeli és jogi álláspontja, hogy a vádlott állagkárosodást, értékcsökkenést nem okozott, a másodfokon is irányadó történeti tényállással ellentétes.

A fellebbviteli főügyészség álláspontja nyomán a fentiekből következően a másodfokú bíróság a büntetőeljárási szabályok megsértésével mentette fel a vádlottat a terhére rótt bűncselekmény vádja alól, tekintve, hogy a bíróság indokolási kötelezettségének oly mértékben nem tett eleget, hogy emiatt az ítélet felülbírálatra alkalmatlan.

Mindezért a fellebbviteli főügyészség indítványozta a Be. 373.§ (1) bekezdés III/a. pontjára hivatkozással, hogy a Be. 339.§ (2) bekezdés a) pontja alapján az ítélőtábla helyezze hatályon kívül a megyei bíróság ítéletét és utasítsa a másodfokú bíróságot új eljárás lefolytatására.

A bejelentett ügyészi fellebbezés, amely bűnösség körében hozott eltérő rendelkezést támad a Be. 386.§ (1) bekezdés c) pontjának I. fordulatra tekintettel joghatályosnak tekintendő.

A Be. 387.§ (1) bekezdése értelmében a harmadfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást - függetlenül attól, hogy ki fellebbezett - felülbírálja abból a szempontból is, hogy az eljárási szabályokat az első fokú, illetőleg a másodfokú bírósági eljárásban megtartották-e, valamint, hogy a másodfokú ítélet megalapozott-e.

A Be. 338.§ (1) bekezdése kimondja, hogy a harmadfokú bíróság a határozatát arra a tényállásra alapítja, amelynek alapján a másodfokú bíróság a megtámadott ítéletét meghozta, kivéve, ha ez a tényállás megalapozatlan.

A Be. 388.§ (2) bekezdése szerint a harmadfokú bírósági eljárásban nincs helye bizonyításnak. Ha az a tényállás, amelynek alapján a másodfokú bíróság a megtámadott ítéletet meghozta, megalapozatlan, és a helyes tényállás az iratok alapján megállapítható vagy a helytelen ténybeli következtetés az iratok alapján kiküszöbölhető, a harmadfokú bíróság a tényállást hivatalból kiegészítheti vagy helyesbítheti.

Az ítélet tábla az iratok áttanulmányozása során arra a megállapításra jutott, hogy a másodfokú bíróság által megállapított tényállás kiegészítésre szorul az iratok tartalmának felhasználásával az alábbiakban:

A személyi részt illetően kiegészítendő azzal, hogy a vádlott elvált, de újra nősült.

A vádlott elbontott egy ún. kerti tetőt, melynek elbontása időszerű volt, hiszen az oszlopok elkorhadtak és a kerti tető nem volt szakszerűen megépítve, nem voltak visszahelyezhetőek a korhadt elemek. Mellőzendő a 49.510 Ft kár okozására történő utalás.

A vádlottat nem rongálási szándék vezette a hivatkozott kerti tető elbontásakor, hanem egy esetleges baleset megelőzési célzat.

Az így kiegészített tényállás most már a Be. 388.§ (2) bekezdése értelmében megalapozottá vált és irányadó a harmadfokú eljárásban.

A megyei bíróság érvelése egyéb iránt helytálló volt, miszerint egyfelől azt lehetett megállapítani, hogy nem került sor az idegen vagyontárgy megrongálására, másfelől pedig nem bizonyítható a kár okozására irányuló szándék sem. Mindez a megállapítás a harmadfokú bíróság által kiegészített tényállásra is vonatkozik.

Tévedett azonban a megyei bíróság, amikor a felmentő rendelkezés jogcímét a Be. 6.§ (3) bekezdés a) pontjában jelölte meg utalva a Be. 331. § (1) bekezdésére is.

Mivel a vádlott esetében a rongálási szándék kétséget kizáróan nem volt igazolható, így a rongálás vétsége miatt emelt vád alóli felmentésének helyes jogcíme Be. 6.§ (3) bekezdés b) pontja, illetőleg Be. 331.§ (1) bekezdése.

A másodfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései helyesek és törvényesek.

A kifejtettek értelmében az ítélőtábla a Be. 397.§ alkalmazásával a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A vádlott lakcímének változását egyúttal rögzítette a harmadfokú bíróság.

Debrecen, 2010. november 23.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Simonné dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja, előadó,
Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja.

Záradék: A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2.Bf.2155/2009/5. sz. ítélete az ítélőtábla jelen határozatával jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2010. november 23.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke